

[Aksel Møller.]

politik for sine obligationer skulle have fået anbragt i statsobligationer. De ligger stadig til disposition. Det er naturligvis tilladt bankerne at være afventende, men hvad er grunden til, at de er afventende? Efter min mening den, at de ikke har tillid til den politik, regeringen agter at følge. Det gælder hele vort erhvervsliv og vide kredse af befolkningen.

Nu vil den højtærede finansminister altså søge at fordele ansvaret for pengeudpumpningen eller rettere for forbrugsudvidelsen. Det er et led i hans forsøg på at frifinde regeringen. Jeg nyder også min del af hans bestræbelser i så henseende, idet han fremdrager den skattelettelse på mellemindkomsterne til et beløb af 50 mill. kr., som mit parti og jeg gerne vedkender os at være ophavsmænd til. Det er nok værd, når vi diskuterer forbrugsudvidelserne, at beskæftige sig med denne skattnedsættelse. Glemmer den højtærede minister, at denne nedsættelse blev årsag til, at det sidste lønregulerende pristal ikke steg så meget, at det fik virkning på samfundets lønomkostninger? Havde denne nedsættelse ikke fundet sted, ville arbejderne have fået en dyrtidsportion, som for det danske samfund havde betydet en merudgift på ca. 87 mill. kr. Som den højtærede minister kan se, betød denne skattnedsættelse en forbrugsbegrænsning, og hvis jeg endelig skulle indlade mig på at give ham et råd, så var det at holde ham for øje, at en i rette tid placeret skattnedsættelse kan være mere forbrugsbegrænsende end en skatteforhøjelse.

Årsagen til, at den højtærede finansminister har måttet pumpe penge ud, kan han tale med den højtærede boligminister om, således som han måske allerede er i færd med.

Den højtærede boligminister ved, at jeg sætter pris på ham som menneske, men jeg synes ærlig talt, at han er umættelig i sine krav til statskassen. Heller ikke det vil den højtærede finansminister se. Bevares, jeg forstod på hans tale, at han er klar over, at byggeaktiviteten er for stor. Selv han stejler overfor tanken om, at et byggeri på 29 000 boliger under opførelse virkelig skulle være udtryk for en normal målsætning for den høje regerings politik på dette område, men, siger han, hvem tør påstå, at det er

boligbyggeriet, der er årsag til den for store aktivitet i byggeriet; der findes jo andre grupper af byggeri. I dag kommer så det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) ham jo til hjælp og peger på en statistik fra 28. august, som på en eller anden måde skulle være et bevis for, at der er andre områder indenfor byggeriet, som på samme måde som boligbyggeriet kan bære skylden for den overaktivitet, der finder sted i byggeriet. Jeg ved ikke, om det ærede medlem har læst statistikken i „Statistiske Efterretninger“ af 28. august på samme måde, som en vis mand har læst den hellige bog, for følger det ærede medlem virkelig sin argumentation op efter denne statistik, vil han se, at boligbyggeriet fra 1. juli i fjor til 1. juli i år er steget med 500 000 m², og at øvrigt boligbyggeri til sekundære formål er faldet med 10 000 m², medens det virkelig produktive byggeri som fabrikker og værksteder og avlsbygninger er steget med 164 000 m². Sandheden om byggeriets omfang i dag kommer man ikke uden om. Kendsgerningen er, at der ved udgangen af juli måned var 29 224 boliger under opførelse imod 24 164 i fjor. Det er klart, at det finder selv finansministeren mindre tilrådeligt, men finder den højtærede boligminister også det? Det er den højtærede boligminister, der har sat det i gang.

Jeg har ladet mig fortælle, at den højtærede regering har fundet på, at årsagen til dette altfor store byggeri er en vinter, der varede længere end påregnet, og en sommer, der var mere regnfuld, end man havde ventet. Jeg troede, den højtærede boligminister tog den slags muligheder i betragtning. (*Indenrigs- og boligministeren* [Kjærboel]: Jeg er ikke meteorolog!). Hvis den højtærede boligminister var meteorolog, var der al sandsynlighed for, at han havde taget fejl, i hvert fald i denne sommer. Den højtærede boligminister burde have tænkt på, at han ved den igangsættelsespolitik, han drev, risikerede at drive byggeriet over den grænse, der har ført til de tilstande, vi har nu. Og den højtærede boligminister har jo ikke været uden advarsler.

Det var i januar i år, at boligministeren kom til finansudvalget med anmodning om, at vi stillede 144 mill. kr. til rådighed